
Innehållet i veckans Nyhetsbrev

- Varför klarar sig vissa platser bättre än andra?
- Borde inte Finland vara fullt av små Åland?
- Landsbygdens materiella och immateriella resurser erbjuder nya möjligheter för nytänkande – läs nyaste *Liiteri*
- Hur bygger vi landet och vem gör jobbet? – svenska Landsbygdsriksdagen har fokus på civilsamhället
- Riskerna med förnybar energi utreds
- Läs även detta: **Kommunreformen och närdemokratin* **Bortglömda turistföretagare på landsbygden – YTR:s nätkolumn* **Mångsyssleriet i framtidens skärgård tema för seminarium i Korpoström* **Seminarieriet om närdemokrati och serviceproduktion i skärgården hålls även i Korpoström*

Cit: ***"Vi känner av förändringens vindar och accepterar att något måste göras. Vår innerliga önskan är ändå att staten skall lita på kommunernas förmåga att klara av besluten själva utan tvångsmedel."***

När den s.k. kommunreformsgruppen, som Kommunförbundet sammankallat och som består av företrädare för olika kommuner, sammanträdde i slutet av mars var budskapet tydligt. Starka primärkommuner behövs, men all förändring bör ske genom samråd med kommunerna och utgående från deras eget utvecklingsarbete (<http://www.kommunerna.net/sv/databanker/nyheter/2012/Sidor/kommundirektorerna-vill-ha-information-och-frihet-i-kommunreformen.aspx>).

"Har man inte pengar, har man inte heller någon makt."

Fullmäktigemedlemmen i det nya Pargas och bonden Leif Berglund från Korpo som uttrycker sig på detta sätt, när han säger att det inte är så enkelt att klara sig ensam. Varje år minskar befolkningen i Korpo lite, och de färre invånarna var en orsak till att Korpo på statens uppmaning gick ihop med Iniö, Houtskär, Nagu och Pargas år 2009 (Hufvudstadsbladet 1.4).

"Jag dricker egen tankmjölk, äter egna ägg från våra egna höns, eget kött från våra får och nöt och lite älg jagar jag. Jag tycker att det är mycket viktigt att man vet varifrån maten kommer, och för mig har det varit en självklarhet, för jag har alltid vetat var min mat kommer ifrån. Men alla har inte tillgång till det, så att hjälpa fram den här närmaten i nejden, så tror jag att en stor del kommer att ha den här tillgången."

När matsassistent Crista Hällfors som skall göra upp en katalog där alla när matsproducenter i Östnyland listas. Hällfors jobbar inom projektet *Närande närmat*

i Östnyland med Mia Aitokari som närmatrskoordinator (Radio Vega Östnyland, <http://arenan.yle.fi/player/index.php?clip=1333548768487&language=sv>).

VARFÖR KLARAR SIG VISSA PLATSER BÄTTRE ÄN ANDRA?

De senaste åren har allt mer av den allmänna debatten handlat om orters, städers och regioners utveckling och tillväxt – allt från landsbygdsutveckling i västra Västerbotten till storstadsexpansion i Stockholm. Gemensamt för alla frågeställningarna är att det på något sätt handlar om att få syn på och utveckla de faktorer som gör en plats konkurrenskraftig (kompetent), och det finns säkert mer övergripande mönster bakom varför vissa platser klarar sig bättre än andra. För att förstå geografiska platser behövs lite historia. Det är spännande att konstatera att i en värld som inte kan transportera energi, blir det ekonomiskt fördelaktigt att befolkningen är utspridd över stora ytor. En handfull människor vid varje litet vattenfall är ett mycket bättre resursutnyttjande än stora befolkningskoncentrationer – ”ju fler människor på samma plats, desto färre kilowattimmar per person”. Att vi sedan lär oss både att förädla och transportera energi, betyder att receptet på framgångsrika orter radikalt förändras. Billig tillgång på hur mycket energi som helst, var som helst, gör att vi ur energiperspektivet plötsligt kan bo i stort sett hur vi vill. Att vi kan bo i städer förklarar dock inte varför vi skulle vilja bo i städer, för det språnget krävs att vi funderar på nästa lager i kompetenstrappan. Efter energi kommer kunskap, som inte beter sig alls på samma sätt som kilowattimmar, tvärtom. Kunskap gynnas av stora befolkningskoncentrationer, vilket betyder det att ju fler människor som bor på samma ställe, ju större kunskapsresurser kan vi skaffa oss – ”ju fler människor på samma plats, desto mer kunskap per person”. Alltså gäller att innan ångmaskinen är det dumt att flytta till ett ställe där det redan bor många andra, men efter ångmaskinen bör man absolut flytta till ett ställe där många redan bor. Nu förklaras Uppsala och Lund, Linköping och Karlstad med att högskolan är det nya vattenfallet – med den skillnaden att medan kilowattimmar inte kan förbrukas två gånger, så är kunskap möjlig att mångfaldiga nästan oändligt många gånger. Nu, år 2012, börjar vi gradvis, och i olika takt, inse att kunskapstillgång inte längre ensamt skapar några fördelar, utan i stället är vår förmåga att hävda oss beroende av vår förmåga att interagera med vår omgivning. Kunskapsförsprång är inte längre tillnärmelsevis så viktigt som att vara kompatibel med, och i samspel med, sin omvärld, alltså kan framgång antas vara beroende av, inte vattenfall och högskola, utan antalet aktiva, dubbelriktade och informationsbärande relationer. Det finns också ett nyckeltal för livskraftiga och konkurrenskraftiga orter. Om du befinner dig i ett sammanhang där det varje dag sker en miljon unika möten, har du ditt på det torra, för annars skulle du befinna dig på en plats som mer eller mindre snabbt går kräftgång. Om vi exempelvis antar att i en tätort på ca 100 000 invånare, där var och en av träffar i snitt tio olika personer per dag, så blir antalet unika möten en miljon per dygn. Orten är då kompetent, d.v.s. både bruttoortsprodukten och livskvaliteten är i stigande. Under det är det mycket mer problematiskt, och man måste man leta efter det större sammanhang man vill och måste ingå i för att vara en del av en miljon möten per dygn. Cloun här är att för första gången är alltså tillväxt verkligen en fråga om det egna agerandet. I förståelsesamhället finns det faktiskt inte några av naturen eller förutsättningarna givna fördelar, utan det egna agerandet är viktigare än de egna förutsättningarna, och det är ingen överdrift att säga att vi gått från objektiva konkurrensfördelar till subjektiva dito. Västvärlden

går mot en allt större subjektivering, oavsett nivå! Fördelar och nackdelar, försprång och motgångar är allt oftare konsekvensen av en rad subjektiva bedömningar – inte av objektiva kvaliteter. Slutsatsen är att orter, regioner, städer och byar måste bli aktörer och subjekt, vilket tyvärr betyder, att precis som enskilda människor tvingats att göra en massa val under de senaste två årtiondena, kommer städer och kommuner att tvingats till detsamma. För de människor, orter och regioner som redan ingår i ett kluster med en miljon möten per dag är det här inget problem, medan det för alla andra börjar bli bråttom att koppla upp sig. *Uppgifterna är från en artikel i Gränsbrytning – Analys av Regioners Omvärld för Europas Beslutsfattare (2/2012), skriven av Camilla Hending och Troed Troedson på konsultföretaget Paradigmmäklarna, som är tidningen Gränsbrytnings nye ägare.*

BORDE INTE FINLAND VARA FULLT AV SMÅ ÅLAND?

En stor åboländsk skärgårdskommun vore som ett andra Åland med samma starka känsla av ö(des)gemenskap, en känsla som föds ur en gemensam miljö, ett gemensamt språk och liknande sinnelag. Men kan man se Åland som ett föredöme? Det är ett vitalt samhälle som i kommunutredarnas ögon ändå är alltför litet för att få leva sitt eget liv om det inte vore för att Åland skyddades av sina självstyrelselagar.

”Borde inte Finland vara fullt av små Åland som gör ett större avtryck, än vad man förväntar sig av dem, utifrån den lilla befolkningen?” Ett Finland fullt av

Ålandskopior är ändå en främmande tanke i kommundiskussionen, för det är inte kommunutredningens ledstjärna att stärka existerande gemenskaper. Kommunutredningen är mer kameral till sin natur

med starkt fokus på framtida utgifter, och mindre på samhällskultur. Framgång föds ändå ur idéer och gemensamma visioner, som speciellt på glesbygden har sitt ursprung i en stark lokal gemenskap. Man skall emellertid inte romantisera alltför mycket, för starka lokala gemenskaper kan också vara hämmande, inte bara möjliggörande. *Uppgifterna är från en kommentar till två artiklar om Åbolands skärgård, alla skrivna av Tim Johansson, i Hufvudstadsbladet (1.4). Det var fotografen Tatu Lertola som under deras resa i Åboland nämnde att en stor åboländsk skärgårdskommun vore som ett andra Åland, vilket kommentaren spinner vidare på.*

**Skärborna vill bestämma själva
Skolan eller livet på Kimitoön**

Kommentar
Tim Johansson

Det andra Åland

LANDSBYGDENS MATERIELLA OCH IMMATERIELLA RESURSER ERBJUDER NYA MÖJLIGHETER FÖR NYTÄNKANDE – LÄS NYASTE LIITERI

Landsbygden kan komma att få en större inverkan på hållbar välfärd i hela Finland. Dess materiella och immateriella resurser erbjuder nya

möjligheter för nytänkande och ny affärsverksamhet, alltså är landsbygden en av de svaga signaler som kan omdana framtiden. Det riktas redan ny efterfrågan på landsbygden och det finns ett intresse på individnivå för den, bl.a. konsumentgruppen LOHAS (Lifestyles of Health and Sustainability) köper ekologisk och närproducerad mat, använder grön el och engagerar sig i webbdebatter. Men trots att dessa konsumenter blir allt fler, finns det ett glapp mellan efterfrågan och utbud. Det behövs nya människofokuserade lösningar, nätverk som sammanbinder regioner och branscher, samt nya affärskoncept. Utomlands finns det redan företag som bjuder på ecoeasy-alternativ. Landsbygdens roll dryftades också i en workshopprocess som lanserades i september 2011 på initiativ av jord- och skogsbruksmini-

Liiteri

Nyheter från en levande landsbygd
Nyhetsbrev för landsbygdsutvecklare

steriet och Sitra med deltagande tjänstemän, utvecklare, föregångare och andra aktörer från olika sektorer. I tre workshopar diskuterade man vilken roll landsbygden kunde ha i hållbar, engagerande och smart tillväxt i landet, och hur man kunde identifiera ny efterfrågan och sådana affärsmöjligheter där landsbygden ger en tjänst eller produkt mervärde. I workshoparna kom det fram många åtgärdsidéer som tog fasta på nya koncept, som t.ex. att främja en verksamhetskultur baserad på efterfrågan och människofokus, samt på nya region- och sektorövergripande samarbets- och verksamhetsmodeller mellan nya aktörer. Vad gäller stimulering av ny affärsverksamhet, såg man ett behov av nya incitamentsmodeller, t.ex. nya finansieringsinstrument som möjliggör experiment och riskfinansiering. Mer detaljerade åtgärdsförslag publiceras under denna vår, och i höst (19.9) blir det tjuvstart för efterfrågebaserad experimentkultur och bearbetning av resultaten på Korjaamo i Helsingfors. Uppgifterna är från april månads *Liiteri – Nyheter från en levande landsbygd* som har följande rubriker:

- Vi presenterar med stolthet ... landsbygdens serviceproduktion
- Det landsbygdspolitiska åtgärdsprogrammet ger regeringen väggkost
- Landsbygden behöver nytänkande
- Trafikstationer och handelskoncentrationer längs huvudlederna är viktiga för landsbygden
- Landsbygdsutvecklare – kom med i nätverket!
- Framtidsarbete i bred samverkan
- Turbulent läge i YTR – eller ändå inte?
- Hjälp för landsbygdsäkring behövs
- Gamla betesmarker tas i bruk på nytt
- Bästa praxis söks igen

Nyhetsbrevet (April 2012, 1/2012) kan läsas på jord- och skogsbruksministeriets hemsida på adress http://mmm.multiedition.fi/liiteri/uutiskirje/liiterit/1-2012/se/index_sv.php.

HUR BYGGER VI LANDET OCH VEM GÖR JOBBET? – SVENSKA LANDSBYGDSDAGEN HAR FOKUS PÅ CIVILSAMHÄLLET

"I 40 år har vi arbetat med landsbygdsutveckling. Stora insatser görs för att utveckla landsbygdens regioner och kommuner. Ändå går vi bakåt vad gäller invånarantal, arbetstillfällen och skatteintäkter. Vi har jobbat i decennier efter ungefär samma recept och

kan konstatera att åtgärderna hittills inte haft någon större effekt. Att utveckla ett samhälle på lika villkor är en viktig utmaning för att nå målet om långsiktigt hållbar utveckling, även ifråga om demokrati och delaktighet. Hur kan vi göra annorlunda och hur kan dessa utmaningar föras tillbaka till byarörelserna som grund för hållbar utveckling på landsbygden?" Svenska Landsbygdsriksdagen 2012 i Ronneby Brunnsark, Blekinge 6-9.9 kommer att fördjupa sig i civilsamhället och demokratisk samhällsutveckling genom frågan: hur bygger vi landet och vem gör jobbet? Landsbygdsprogrammet 2014-2020 närmar sig och här lyfts smart, hållbar och inkluderande tillväxt fram som stolta paroller. Vad betyder detta och gör det här synsättet på tillväxt någon skillnad för landsbygden? I dag genomförs satsningar på t.ex. bredband- och vindkraftsetableringar, byaskolor och handel med stöd från den ideella sektorn, men få blir färre och äldre, vilket ställer stora krav på landsbygdsborna. Vad kan vi göra för att förbättra möjligheterna att skapa en attraktiv och långsiktigt hållbar livsmiljö för människor på landsbygden, och hur jobbar vi med delaktighet över generationsgränserna? Folkrörelserna har tidigare haft en stor betydelse för landsbygdens utveckling, och utan dessa hade Sverige inte varit vad det är idag. På vilket sätt kan då

LANDSBYGDSDAG
RIKSDAG
BLEKINGE SEPTEMBER 2012

byarörelsen, tillsammans med nya såväl som traditionella folkrörelser, vitaliseras genom framväxten av civilsamhället, vilken roll har man som föreningsmedlem i att utveckla bygden? Nya tider ger möjligheter att utveckla landsbygden mot en hållbar framtid, och tillsammans kan vi anta utmaningen, göra skillnad och bygga en framtid som passar många människor. De aktuella frågorna för årets Landsbygdsriksdag är: hur kan vi skapa förutsättningar för den ideella sektorns organisering när det gäller lokalt utvecklingsarbete; hur kan vi nationellt, regionalt och lokalt samverka för att utveckla effektiva metoder för landsbygdsutveckling? Riksorganisationen Hela Sverige ska leva (HSSL) arrangerar Landsbygdsriksdagar sedan 1989, vartannat år sedan år 1996. Landsbygdsriksdagen 2012 arrangeras av HSSL i samarbete med Leader Blekinge och Länsbyggerådet Blekinge. *Allt om den svenska Landsbygdsriksdagen finns på dess hemsida under webbadressen <http://lbrd.helasverige.se/>.*

RISKERNA MED FÖRNYBAR ENERGI UTREDS

Med utgångspunkt i den forskning som gjorts, kommer den miljöpåverkan och eventuella risker som uppstår av att förnybar energi produceras och används att bedömas. Skogsflis, vindkraft, biobränslen i trafiken, vattenkraft, biogas, åkerbiomassa, pellet, värmepumpar, återvinningsbränslen och solvärme- och elsystem är föremål för bedömningen. EU:s klimat- och energipolitiska mål förutsätter en ökad användning av förnybar energi, och i den nationella handlingsplanen för förnybar energi föreslås det att Finland skall öka andelen förnybar energi från 28 till 38 procent av slutförbrukningen av energi före år 2020, enligt förpliktelseerna i direktivet om förnybar energi. I utredningen granskas de förnybara energikällornas miljöpåverkan under hela livscykeln, bl.a. på klimatförändringen, försurningen, övergödningen, vattenförbrukningen, den biologiska mångfalden, markanvändningen, partikelbildningen, användningen av icke-förnybara naturresurser och ozonuttunnningen. Andra följder som undersöks är bl.a. buller, lukt, landskapspåverkan, estetiska olägenheter, hälsopåverkan och konsekvenser när det gäller nyttjande av naturen för rekreation. I utredningen kommer också de förnybara energiformerna att jämföras med de icke-förnybara, och eventuella olägenheter i anslutning till förnybara och icke-förnybara energikällor kan jämföras sinsemellan. I utredningen läggs det dessutom fram förslag på åtgärder för att minska miljökonsekvenserna och miljöriskerna, samt att det kartläggs vilka forsknings- och uppföljningsbehov som finns. Målet är att stöda ett hållbart genomförande av den nationella handlingsplanen för förnybar energi. De miljöolägenheter och miljörisker som produktionen och användningen av förnybar energi eventuellt medför, kan undvikas när de identifieras i ett så tidigt skede som möjligt, och sålunda kan också de energipolitiska målen samordnas med andra natur- och miljövärdsmål. Miljöministeriet, arbets- och näringsministeriet, samt jord- och skogsbruksministeriet har låtit göra utredningen, vilken skall slutföras inom loppet av år 2013. *Meddelandet (från 2.4) finns bland annat på arbets- och näringsministeriets hemsida under webbadressen https://www.tem.fi/?89520_m=106011&l=sv&s=2471.*

LÄS ÄVEN DETTA

Kommunreformen och närdemokratien

Ett viktigt motiv till kommunreformen, där dagens 320 fastlandskommuner skall minskas till omkring 70, är att många små kommuner i dagens läge har svårt att organisera den lagstadgade servicen på egen hand. Istället har många i kreativ anda skapat olika former av samarbete, vilket har flyttat mycket makt från kommunfullmäktige till samarbetsorgan utan direkt folkvald kontroll. Genom större kommuner kan man komma åt problemet med oklara maktstrukturer, vilket ur ett demokratiperspektiv borde ses som en positiv sak. Samtidigt hävdas ofta att större kommuner skapar ett demokratiunderskott, då avståndet mellan invånarna och de folkvalda blir

längre. Många är också rädda att små kommundelar skall förlora både sin identitet, service och inflytande i en större helhet. En av många metoder som har lyfts fram i debatten och som skall utredas av justitieministeriet är att införa valkretsar i kommunalval, där tanken är att man skall garantera politiskt inflytande för alla invånare, oberoende av var i kommunen man bor. Valkretsar skulle garantera att invånare i olika delar av kommunen blir hörda och samtidigt garantera en lokal förankring i politiken, men valkretsar riskerar att skapa orättvisa förutsättningar till inval inom kommunerna och inte minst gynna stora partier på de smås bekostnad. Störst risk är om kommuner av olika storlek går samman. Eftersom mandat delas ut enligt befolkningsunderlaget, skulle färre fullmäktigeplatser tillfalla små kommundelar, och ju färre platser man utser, desto högre blir det man brukar kalla ”den naturliga röstspärren”. Eftersom stora kommuner kan upplevas som ett hot mot närdemokratin, är det klokt att man funderar på olika sätt att garantera medborgarnas inflytande. Men samtidigt är det viktigt att man inte skapar nya problem som riskerar att ytterligare urholka folks förtroende för det demokratiska systemet. *Uppgifterna är från ett blogginlägg, skrivet av Akademiforskare Åsa Bengtsson, på Åbo Akademis forskarblogg. Texten finns under adressen <http://blogs.abo.fi/forskarbloggen/2012/04/01/nardemokrati/>. Se även adressen <http://www.kommunerna.net/sv/databanker/nyhetsbrev/kolumner/2012/Sidor/en-man,-en-rost-racker-inte.aspx>.*

Forskaren vid Åbo Akademi Siv Sandberg och specialsakkunnig Ritva Pihlaja från Landsbygdspolitiska samarbetsgruppens temagrupp för medborgaraktivitet kommer att utreda hur närdemokratin skall utvecklas inom kommunerna på uppdrag av finansministeriet och justitieministeriet.

Bortglömda turistföretagare på landsbygden – YTR:s nätkolumn

De långsiktiga framtidsutsikterna för turistföretagen på landsbygden ser ut att vara positiva, för gästerna sätter värde på lokala produkter, närproducerad mat, naturen, stillheten och

”Genom att införa valkretsar i de nya storkommunerna riskerar vi alltså att hamna i precis samma situation som man under många års tid har försökt att åtgärda genom att reformera valsystemet i riksdagsval. I små valkretsar har väljarna inte ett lika fullgott val. Små partier missgynnas och proportionaliteten blir bristande.”

LANDSBYGDSPOLITIKENS
SAMARBETSGRUPP

rymligheten, och de är även beredda att betala för dessa. Men varför blir turistföretagen på landsbygden ändå bortglömda? *Texten för april månads nätkolumn "Varför blir turistföretagen på landsbygden bortglömda?" har skrivits av Nina Vesterinen som är sekreterare för Landsbygdspolitiska samarbetsgruppens (YTR:s) temagrupp för turism. Hela texten (på finska) finns på Landsbygdspolitiska samarbetsgruppens hemsida under adressen http://www.maaseutupolitiikka.fi/viestinta/verkkokolumnit/miksi_maaseudun_matkailuyritykset_jaavat_unohduksiin.html.*

Mångsyssleriet i framtidens skärgård tema för seminarium i Korpoström

Fast mångsyssleriet är och länge har varit det vanligaste "yrket" i skärgården, finns det inte officiellt. Under ett Forum för skärgårdsforskning vid Skärgårdscentret Korpoström i Korpo 13.4 kl. 10-16 diskuteras hur mångsyssleriet har förändrats, kvinnornas roll, naturresurserna och vilka möjligheter den digitala framtiden, samt andelslagsverksamhet kan föra med sig. Både experter på bl.a. beskattning, utbildning och näringsliv på glesbygden, samt forskare och äkta mångsysslare deltar i seminariet.

Nötö. Foto: Pia Prost

Politics licentiaten och forskaren Kristina Svells från Åbo Akademi i Vasa är en av experterna. Hennes föreläsning har rubriken *Är mångsyssleri lokalt nyckeln till framgångsrik världsarvsetablering i Höga Kusten/Kvarkens skärgård?* Arrangörer är Skärgårdsinstitutet vid Åbo Akademi och samarbetet Skärgårdshavets biosfärområde. *Mer om programinnehållet med experternas föreläsningar och anmälningssuppgifter (görs senast 10.4) finns under adress <http://www.skargardshavetsbiosfaromrade.fi/images/stories/files/forumvr2012.pdf>.*

Seminariet om närdemokrati och serviceproduktion i skärgården hålls även i Korpoström

Kommunreformen påverkar hela Finland.

Enligt förslaget skulle kommunernas antal minskas från 336 kommuner till 70 stycken. För kommunsammanslagningarnas del har målet för diskussionen särskilt gällt närservice och -demokrati. I Egentliga Finland, samt både i Salo ekonomiområde och i Åbolands skärgård har man redan tidigare genomfört stora kommunsammanslagningar. Seminariet om närdemokrati och serviceproduktion i skärgården efter kommunsammanslagningarna, som hålls 23.5

Aspö. Foto: Pia Prost

kl. 9.30-16 i Skärgårdscentret Korpoström i Korpo, kommer bl.a. att diskutera vad för inverkan sammanslagningarna har haft på de små kommunernas service och närdemokrati och hurudan kommun som bäst skulle lyckas med serviceproduktionen. På plats finns lokala aktörer som från sin sida berättar vad som har lyckats och inte lyckats. Ur ett nationellt perspektiv behandlas ämnet av Marianne Pekola-Sjöblom från Kommunförbundet och forskare Kari Leinamo vid Vasa universitet. Seminariet är ämnat för landsbygdsutvecklare och forskare, Leader-grupper, regionala byaföreningar och lokala byaaktörer, beslutsfattare, tjänstemän och förtroendevalda, samt alla med intresse för ämnet. Seminariet arrangeras i samarbete mellan Landsbygdspolitiska samarbetsgruppens temagrupp för glest bebodda områden, aktionsgruppen I samma båt – samassa veneessä rf ry och Pargas stad. *Anmälan*

görs (senast 16.5) till sakkunnig Tarja Lukkari på temagruppen för glest bebodda områden, mobil 0400 372 082 eller på e-mailadress tarja.lukkari@oulu.fi.

VAD HAR HÄNT?

Skriv ner några rader om vad som är på gång i er region eller organisation och som kan vara av allmänt intresse för alla!

Nyhetsbrevet, som utkommer en gång i veckan med Svenska temagruppen (SveT) inom Landsbygdspolitiska samarbetsgruppen (YTR) som samarbetspart, sänds till Byaservice samarbetsgrupp, nyckelpersoner d.v.s. de som representerar Byaservice i olika centrala organ, projektledare som jobbar inom Byaservice, de lokala aktionsgrupperna, de regionala byaföreningarna och till olika personer/organisationer med anknytning till landsbygdsutveckling. Alla som har något att informera om, skickar in sina bidrag till e-mailadress: kenneth.sundman@studiecentralen.fi. Skriv mycket kort och undvik bilagor. Hänvisa hellre till webbsidor för mer info.

Nyhetsbrevet kan även läsas på Svensk Byaservice hemsida, www.bya.net . Vill du komma med på vår sändlista, sänd då mail till adressen kenneth.sundman@studiecentralen.fi . Ifall någon inte vill ha Nyhetsbrevet i fortsättningen, meddela till samma e-mailadress ovan.
--